

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยที่ทดลองเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านปากคลอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อขจัดตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นจากการทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แผนการสอนเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์
- 2.2 แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การพัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จากหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เกี่ยวกับการเขียนเพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึก

3.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมความรู้และกำหนดกรอบความคิดและแนวทางในการวิจัย

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอน แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พร้อมทั้งสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์นำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาและให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน นำผลการทดลองที่ได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุง และนำไปทดลองอีกครั้ง

3.4 นำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน (Pre-test) ใช้เวลา 30 นาที
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 9.00-10.00 น. ใช้เวลา 3 คาบ (1 ชั่วโมง) ต่อ 1 ครั้ง รวม 45 คาบ (15 ชั่วโมง) โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในวันที่ 10 ถึง 28 มกราคม พ.ศ.2543

3. เมื่อเสร็จจากกิจกรรมตามแผนการสอนแต่ละแผนการสอน ให้นักเรียนทำแบบฝึก การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ มาตรฐาน 75 ตัวแรก

4. หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน เชิงสร้างสรรค์หลังการสอน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75 ตัวหลัง

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าความเหมาะสมของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75 ตัวแรก โดยการหาค่าของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึก การเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75 ตัวหลัง โดยการหาค่าของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ย 0.90 แสดงว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีค่า 85.22/83.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

3. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 แบบฝึก มีประสิทธิภาพ 85.22/83.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้เนื่องมาจากแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นได้ดำเนินการสร้างอย่างมีหลักเกณฑ์และมีขั้นตอน โดยได้ศึกษาทฤษฎี เทคนิควิธีการ แนวคิด และหลักการส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อนำข้อมูลเป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะของกิจกรรม และแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน แล้วดำเนินการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักการและขั้นตอน

กิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ครูเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา และเป็นผู้คอยดูแลให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน พอใจในการร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ในแบบฝึกยังมีกิจกรรมให้นักเรียนเขียนให้ได้มากที่สุด ซึ่งเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองกล้าที่จะแสดงความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ อันเป็นบ่อเกิดของความคิดสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาผลการตรวจแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นรายชุดพบว่าแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 1 การเขียนคำจากภาพ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100.00 แบบฝึกนี้เน้นฝึกความคล่องแคล่วในการคิดและเขียนคำจากภาพเพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์เดิมได้ โดยเริ่มจากให้นักเรียนดูภาพและสนทนาอภิปรายร่วมกันแล้วจึงแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มแข่งขันกันเขียนคำจากภาพ แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 1 การเขียนคำจากภาพ แบบฝึกนี้ได้กำหนดภาพให้นักเรียนเขียนโดยภาพที่กำหนดให้เป็นภาพที่นักเรียนมีประสบการณ์มาก่อนคือภาพเด็กปีนต้นไม้ จึงทำให้นักเรียนสามารถคิดคำจากภาพได้อย่างรวดเร็ว

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 2 การสร้างคำใหม่จากอักษรที่กำหนดให้ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100.00 แบบฝึกนี้เน้นความคล่องแคล่วในการคิดซึ่งเป็นจุดเริ่มของความคิดสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนนำพยัญชนะและสระที่กำหนดให้มาประสมเป็นคำที่มี

ความหมายได้อย่างหลากหลายในเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคล่องแคล่ว และมีความคิดริเริ่ม ในการคิดคำใหม่โดยนำความรู้เดิมมาประยุกต์

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 3 การสร้างคำใหม่โดยการประสมคำ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 99.33 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนนำคำที่กำหนดประสมเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย ซึ่งนักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาสร้างเป็นคำใหม่ที่มีความหมายได้อย่างหลากหลาย แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่นและความคิดละเอียดละออ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนบางคนสามารถนำคำที่กำหนดให้ประสมเป็นประโยคง่าย ๆ เช่น แม่พายเรือ ได้อีกด้วย

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 4 การหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนด ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95.00 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้ ให้มากที่สุด ซึ่งทำให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดยืดหยุ่น ทั้งนี้ นักเรียนไม่ได้ยึดติดกับความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้เพียงคำเดียว หากนักเรียนยังสามารถคิดหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งความคิดยืดหยุ่นนี้จะสามารถช่วยในการแก้ปัญหาได้และทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมถึงยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสิ่งรอบตัวได้

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 5 การเขียนคำจากลักษณะ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 99.00 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนเขียนคำจากลักษณะที่กำหนดให้ ให้มากที่สุด ซึ่งทำให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการคิดมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดคล่องแคล่ว ทางด้านการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ซึ่งกันเป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำที่มีลักษณะเดียวกันให้มากที่สุดในเวลาที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 6 การบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.33 แบบฝึกนี้กำหนดภาพสิ่งของให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของให้ได้มากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดยืดหยุ่น สามารถคิดได้หลากหลาย มีอิสระในการคิด ซึ่งความคิดยืดหยุ่นก่อให้เกิดความคิดคล่องตัวและจะเป็นพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 7 คาดคะเนสิ่งที่จะเกิด ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.33 แบบฝึกนี้กำหนดภาพต่อเนื่องให้นักเรียน 2 ภาพ ให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อไปให้ได้มากที่สุดในเวลาที่กำหนด ซึ่งนักเรียนสามารถคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น

ต่อไปได้อย่างหลากหลาย แสดงว่านักเรียนมีความคิดยืดหยุ่น และความคิดคล่องตัว อันเป็นพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 8 มองภาพแล้วแสดงความรู้สึก ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.00 จากแบบฝึกนี้กำหนดภาพให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากภาพ และเขียนบนกระดานดำก่อนแล้วจึงให้ทำแบบฝึก พบว่านักเรียนยังไม่สามารถถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วนัก และประโยคที่นักเรียนเขียนยังไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาการด้านความคิดละเอียดละออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่สูงพอ

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 9 เขียนประโยคจากภาพ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.00 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดโดยเริ่มจากการแข่งขันระหว่างกลุ่มก่อนแล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึก พบว่านักเรียนสามารถเขียนประโยคจากภาพได้คล่องขึ้นกว่าแบบฝึกก่อนกล่าวคือ รูปประโยคที่นักเรียนเขียนมีความสมบูรณ์มากขึ้น และสามารถทำได้ภายในเวลาที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 10 เขียนประโยคจากภาพโดยเรียงลำดับเรื่องราวจากภาพที่กำหนด ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.33 แบบฝึกนี้นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพและเขียนประโยคจากภาพได้เป็นประโยคสั้น ๆ ได้ สามารถเขียนข้อความจากภาพได้รู้เรื่องในการร่วมกิจกรรมนักเรียนมีความสนุกสนานจึงทำให้นักเรียนกล้าเสนอความคิดที่แปลกใหม่นักเรียนบางคนเรียงลำดับภาพไม่ถูกต้องแต่สามารถเขียนประโยคจากภาพแล้วสื่อความได้

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 11 เขียนประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.33 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดซึ่งนักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ฝึกฝนการสร้างประโยคมาหลายแบบฝึกแล้ว จึงทำให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ดียิ่งขึ้น

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 12 การตั้งชื่อภาพ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.66 แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนตั้งชื่อภาพ 1 ภาพ จากภาพที่กำหนดให้ 3 ภาพ พบว่านักเรียนยังไม่สามารถเขียนชื่อเรื่องได้อย่างหลากหลายและในการเขียนชื่อเรื่องที่นักเรียนคิดบางชื่อเป็นคำยากที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อนทำให้นักเรียนเขียนผิดไม่สามารถสื่อความได้

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 13 พุดและเขียนคำพุดของตัวละครให้สัมพันธ์กัน ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.33 กิจกรรมเริ่มจากให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการคิดถ้อยคำในการสื่อสาร พบว่านักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติได้ดี

แต่เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ปรากฏว่านักเรียนใช้เวลาทำแบบฝึกนานมาก และให้ตัวละครพูดคำพูดที่วกวน เสนอความคิดโดยใช้ภาษาถิ่นสื่อออกมาเป็นภาษาเขียน ข้อความ บางข้อความนักเรียนเขียนวางตัวอักษรสลับที่กันทำให้ไม่สามารถสื่อความกันได้

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 14 พูดและเขียนตามจินตนาการจากการดูภาพ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.00 เมื่อให้นักเรียนแต่งประโยคปากเล่านักเรียนสามารถแต่ง ประโยคปากเปล่าได้ดี แต่เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึกปรากฏว่านักเรียนเขียนคำได้ไม่ถูกต้อง มีทั้ง คำผิดและถูกปะปนกันไป

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชุดที่ 15 บรรยายภาพตามจินตนาการ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 75.66 แบบฝึกนี้ให้นักเรียนวาดภาพตามจินตนาการและเขียนข้อความบรรยายภาพ ที่ตนวาด ส่วนมากนักเรียนจะวาดภาพธรรมชาติและสัตว์เลี้ยง ซึ่งนักเรียนสามารถเขียนข้อความ บรรยายภาพที่ตนวาดได้ดี แต่มีบางส่วนที่เขียนบรรยายภาพได้ไม่ดีนัก คือใช้รูปประโยคที่สับสน วกวน ไม่สามารถสื่อความได้

จากการพิจารณาเป็นรายชุดทั้งหมดพบว่า แต่ละชุดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้นชุดที่ 13 พูดและเขียนคำพูดของตัวละครให้สัมพันธ์กัน ที่มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.33) ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกชุดนี้เป็นชุดที่ยากที่สุด รวมทั้ง นักเรียนใช้ภาษาถิ่นในการสื่อความ อีกทั้งต้องใช้เวลาในการทำแบบฝึกเพิ่มขึ้นจากเดิมจึงจะ สามารถทำแบบฝึกได้ นอกจากนี้ยังต้องปรับปรุงการคิดประโยคเพื่อที่จะเขียนคำพูดของตัวละคร ในภาพให้สัมพันธ์กันและสามารถสื่อความหมายจากภาพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสามารถประมวลได้ ว่าสาเหตุเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาถิ่นที่นักเรียนใช้กันอยู่ และนักเรียนไม่มีประสบการณ์ในการ พบปะพูดจากกัน ในหลากหลายเหตุการณ์ รวมไปถึงความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่นและความคิดละเอียดละออของนักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกฝนและมีพัฒนาการที่เพียงพอทำให้ นักเรียนไม่สามารถคิดสร้างสรรค์คำพูดของตัวละครให้สัมพันธ์กันได้อย่างราบรื่นไม่วกวน และ สอดคล้องกับคำกล่าวของ อารี รังสินันท์ (2527) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ตาม ทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดว่า พัฒนาการด้านความคิดละเอียดละออ จะขึ้นอยู่กับ อายุ กล่าวคือ เด็กที่มีอายุมากจะมีความสามารถทางด้านนี้มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

สำหรับแบบฝึกในชุดอื่น ๆ นั้น พบว่ามีความเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการทางภาษา ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นอย่างมาก และนักเรียนควรมีประสบการณ์ในการเรียน รู้เรื่องการเขียนสะกดคำและรู้ความหมายของคำมาแล้วเป็นอย่างดี จึงจะทำให้มีพัฒนาการใน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของเวสต์ (อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. 2538 อ้างอิงจาก West. 1973) ที่ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องการประสบการณ์มากที่สุด เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนถ้อยคำเป็นสัญลักษณ์แทนเสียง ทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดได้อย่างคล่องแคล่ว และสอดคล้องกับคำกล่าวของศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2534) ที่ได้จัดลำดับขั้นของพฤติกรรมทางภาษาไทยด้านทักษะการเขียนไว้ 5 ระดับ และระดับของการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นอยู่ในระดับขั้นที่ 4 คือเป็นระดับขั้นการสื่อสาร:การแสดงออก เป็นการแสดงความสามารถในการสื่อความคิดโดยการเขียน ซึ่งต้องผ่านการเขียนในระดับที่ 1 ระดับกลไกหรือการเล่าซ้ำ เช่น การคัดลอก การเขียนสะกดคำถูกต้องในระดับที่ 2 ระดับความจำหรือระลึกได้ เช่น การเขียนตามคำบอก การเขียนตามหลักเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ และการเขียนตอบคำถามที่คุ้นเคย เป็นต้น และต้องผ่านประสบการณ์ในระดับที่ 3 ระดับการถ่ายโอนหรือการนำไปใช้ เช่น การเขียนเรียงความโดยการชี้หน้าด้วยภาพ ด้วยเรื่องเล่าจากตัวอย่าง เป็นต้น เสียก่อนจึงจะทำให้สามารถเขียนในระดับสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของพิศวาท ลัดดากุล (2524) วิไล ชินวงศ์ (2526) และ ปาริชาติ สุขประเสริฐ (2536) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งทั้งนี้ น่าจะเป็นผลมาจากการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นระบบ เหมาะสมกับวัยและระดับขั้นของผู้เรียน รวมทั้งสามารถพัฒนาความคิด และพัฒนาการทางด้านการเขียน ฝึกการใช้ภาษา อีกทั้งเป็นการฝึกให้คิดคำ สร้างคำ และสร้างประโยคโดยมีภาพเป็นสิ่งเร้า กระตุ้นให้นักเรียน เกิดความคิด และถ่ายทอดออกมาเป็นคำ ประโยคและเรื่องราวต่าง ๆ ดังที่ กรรณิการ์ พวงเกษม (2534) กล่าวว่ารูปแบบในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นสามารถทำได้โดย ให้ภาพ ให้คำ แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2535) ที่กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องมีการจัดลำดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้สื่อที่จูงใจและเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ และสอดคล้องกับสมิธ (Smith. 1973) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องเน้นความคิดแบบอนเนกนัย (Divergent Thinking) ผู้เรียนต้องนำความรู้ ความเข้าใจ แนวความคิดต่าง ๆ มาใช้ในลักษณะใหม่ ๆ ซึ่งก่อให้เกิดคำตอบใหม่ ๆ หลาย ๆ คำตอบ ไม่ใช่คำตอบที่สมบูรณ์ คำตอบเดียว และในแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้

ได้เน้นให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และคุณสมบัติที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นอย่างดี ดังนั้นการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

3. บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนที่ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนมีความผ่อนคลายไม่ตึงเครียดขณะดำเนินกิจกรรมจะส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของสมิธ (Smith, 1973) ที่ว่า การสอนเขียนอย่างสร้างสรรค์ต้องการแรงจูงใจอย่างมากเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด เช่น บรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด การชมเชย การกระตุ้นให้นักเรียนคิด ให้นักเรียนได้ทำงานตามสบายไม่ควรกำหนดคำตอบที่ถูกต้องไว้และครูไม่ควรตัดสินว่าผลงานของนักเรียนผิดหรือถูก ครูเป็นผู้ช่วยตรวจแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียนเท่านั้น และสอดคล้องกับปัจจัยสำหรับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ ประเทิน มหาพันธ์ (2519) ที่ว่า ครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสม การที่เด็กจะระบายออก เด็กต้องมีความรู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ความสนใจและเอาใจใส่จากครูจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการเขียนอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หรือนำ แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้ว ไปใช้ประกอบการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ทั้งนี้ในช่วงที่นักเรียนทำแบบฝึก พบว่านักเรียนมีความตั้งใจเรียน ฟังพอใจและสนใจในการเรียนเป็นอย่างมาก

2. บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ บทบาทครู ควรเป็นผู้นำนักเรียนให้สามารถใช้คำให้ ตรงตามความหมายที่ต้องการไม่ควรเน้นการเขียนคำถูกคำผิดมากนักซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความกลัวที่จะแสดงความคิดเห็นหรือจินตนาการออกมาด้วยการเขียน

3. การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรทำอย่างต่อเนื่องทุกระดับชั้นและสัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในระดับชั้น หรือในวิชาอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้สื่อ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. ควรได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา

